

vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n.

§ 17.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zároveň pozbývají platnosti předpisy nařízení ministerstva orby ve shodě s úřadem pro výživu lidu ze dne 1. července 1918, č. 245 ř. z., o obchodu s osivem, a pozměňující nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. února 1919, č. 81 Sb. z. a n.

§ 18.

Provedení tohoto nařízení svěřuje se ministerstvu zemědělství v dohodě s ministerstvem pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Stříbrný v. r.	Habrman v. r.
Dr. Horáček v. r.	Prášek v. r.
Staněk v. r.	Hampl v. r.

Čís. 403.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. července 1919

o celním osvobození raných bramborů v r. 1919.

Na základě § 3 zákona o celním území a vybírání cla ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., zrušuje se na dobu roku 1919 clo z dovozu raných bramborů.

Tím pozbývá na stejnou dobu platnosti ustanovení vysvětlivek k celnímu tarifu k tar. pol. 43, dle něhož ranné brambory, dovážené v době od 15. února až do 31. července podrobeny jsou při dovozu autonomní celní sazbě dle tar. pol. 43 a) v obnosu 20 K za 100 kg.

Nařízení toto působí se zpětnou platností od 1. ledna t. r.

Výkonem jeho se pověřuje ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Houdek v. r.
Dr. Horáček v. r.	Dr. Veselý v. r.
Habrman v. r.	Staněk v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.
Dr. Heidler v. r.	Stříbrný v. r.

Čís. 404.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

o uvolnění krmné řepy, pelušky a vličího bobu, planých (koňských) kaštanů a žaludů, klišovky (mrtve), vinných matolin a rákosu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Nařízení bývalého úřadu pro výživu lidu ze dne 19. září 1918, č. 342 ř. z., o obchodu krmnou řepou, ze dne 24. ledna 1917, č. 25 ř. z., o obchodu peluškou a vličím bobem, ze dne 14. září 1917, č. 378 ř. z., pokud se týče ze dne 4. září 1918, č. 327 ř. z., o úpravě obchodu planými (koňskými) kaštanů a žaludů, ze dne 28. září 1916, č. 331 ř. z., o úpravě obchodu klišovkou (mrtví), ze dne 26. září 1917, č. 387 ř. z., pokud se týče ze dne 23. června 1918, č. 233 ř. z., o úpravě obchodu vinnými matolinami, a ze dne 20. května 1918, č. 183 ř. z., o dopravě rákosu, se zrušují.

§ 2.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Stříbrný v. r.	Habrman v. r.
Dr. Horáček v. r.	Prášek v. r.
Staněk v. r.	Hampl v. r.

Čís. 405.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

k výkonu zákona ze dne 27. května 1919, čís. 292 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z., o dani důchodové.

Ohledně daně důchodové, již jest vybírati srážkou z peněz přijímaných bankami a bankéři k zúrokování, nařizuje se toto:

§ 1.

Pro povinnost srážeti daň jest lhotejno, jde-li o peníze přijaté k zúrokování v běžném účtě nebo o denní peníze, a zda se přijímají na určité lhůty nebo na výpověď; rovněž jest lhotejno, z jakého důvodu byly přijaty k zúrokování,

§ 2.

Daň z úroků splatných během kalendářního pololetí jest odvésti do 14 dnů po sestavení případné pololetní účetní závěrky, nejdéle však do 1. října běžného, pokud se týče do 1. dubna předšního roku.

Při těchto úrocích netřeba vyplňovati sloupec 2. (procento zúčtování) výkazů dle vzorce C vykonávacího nařízení III. k zákonu o osobních daních.

§ 3.

Podniky daň srážející a jich odbočky jsou povinny počínajíc 1. červencem 1919 vésti zvláštní zápisník dle přiloženého vzorce „O“. Podnikům těm je volno, aby dle potřeby pojali do něho i jiné sloupce, způsobu jich účtování vyhovující.

Zápisníkem musí býti vyúčtovány veškeré úroky z peněz k zúčtování přijatých, vyjímajíc úroky z cenných papírů podnikem vydaných a z pokladničních poukázek, dále ze vkladních knížek, ze zcizených směnec a úroky uvedené v § 94, lit. c) zákona o osobních daních.

Nedovoluje se však, aby ve případech, kdy se komitent — byť i na jednom a též účtě — jeví střídavě dlužníkem a věřitelem, odpočítávají (kompensovány) byly od úroků komitentovi k dobru připsaných úroky, jež má též platiti za dobu, po kterou byl dlužníkem podniku daň srážejícího.

Zápisník lze vésti na volných listech; v případě tom jest třeba, aby listy ty (řádne kolokované) byly označeny běžným čísly a po měsících svázány, při čemž listy týkající se téhož obchodního oddělení musí býti označeny určitou písmenou (A, B atd.).

Ku konci každého listu budiž uveden součet. Ze součtů vytvoří se na zvláštním listě měsíční přehled pro každé obchodní oddělení zvláště. Při uzávěře shrnou se pak měsíční výkazy ve výkaz celoroční, podávající tak souhrnný obraz o celém hospodaření.

§ 4.

Bez újmy ustanovení vyplývajícího z § 5, odst. 1. a 2., je ponecháno na vůli podniku daň srážejícího, aby zápisy do knih v cizí měně provedl ve zvláštním zápisníku.

Úroky v cizí měně budtež však při každé uzávěře konta přepočítány na tuzemskou měnu dle pevného kursu, který je v té době rozhodným dle ustanovení následujícího odstavce.

Ministerstvo financí ustanoví přepočítací kursy čtvrtletně, a to vždy za dobu od 1. ledna včetně do 31. března, od 1. dubna včetně do

30. června, od 1. července včetně do 30. září a od 1. října včetně do 31. prosince. Poprvé budou stanoveny přepočítací kursy za dobu od 6. června do 30. září 1919. Vodítkem pro stanovení čtvrtletních kursů jsou kursy platné prvního dne uvedených čtvrtletí.

Cizí měny, pro které ministerstvem financí kurs přepočítací nebyl sdělen, dlužno přepočítati v poměru (relaci) ku hospodářsky nejbližšímu kursu ministerstvem financí stanovenému.

§ 5.

Konečný součet sloupců 8 a 11 celoročního výkazu (§ 3, odst. 5.) musí odpovídati obnosu uvedenému ve sloupci 3. výkazu dle vzorce C vykonávacího nařízení III. k zákonu o osobních daních za celé obchodní období (§ 2 tohoto nařízení).

Konečné součty sloupců 7, 8 a 11 celoročního výkazu musí se rovnati debetní stránce konta úrokového z peněz přijatých ke zúčtování (§ 3, odst. 2.) po srážce případného na této stránce jevícího se salda.

Dohledací berní správa jest oprávněna se přesvědčiti ze zápisníku, zda příslušné zanášky ve výkazu dle vzorce C vykonávacího nařízení III. k zákonu o osobních daních, jsou správnými a odpovídají zákonu. Vyžaduje-li toho účel revise, lze nahlédnouti též i do ostatních pomůcek (hlavní kniha, salda kont). Potřebné nahlédnutí do uvedených zápisů provede se v obchodních místnostech podniku daň srážejícího.

§ 6.

Úroky, které byly přiznány na rok 1919 k daní důchodové, které však dle povahy jich podléhají nyní srážce dle § 133, odst. 2., č. 3 zákona o osobních daních, nebudtež pojaty při uložení daně důchodové do základu daňového.

§ 7.

Pokud toto vykonávací nařízení neobsahuje odchýlných ustanovení, platí předpisy vykonávacího nařízení III. k zákonu o osobních daních.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Prášek v. r.

Dr. Horáček v. r.

Stříbrný v. r.

Habrman v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Veselý v. r.

Hampel v. r.

Staněk v. r.

Houdek v. r.